

ftigelse tilligemed Retten til at føre Navn af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forslængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Diebliffet følger af Institutets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de omspurgte Instituter saadanne Lempelse i Lovens Forskrifter, som paa Grund af Institutets særlige Forhold maatte være nødvendige, for at samme uden Afbræk kan fortsætte sin hidtil førte Virksomhed.

§ 12.

Undlader nogen Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der ere forefrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov, eller som følge af Decisionens Kjendelser, skal Indenrigsministeren efter Sparekassenspektorens Indstilling kunne paalægge de Forsømmelige under en daglig eller ugentlig Bøde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikjendte Bøder inddrives ved Udpantning og kunne ikke af Bestyrelsen skrives Sparekassen til Laast.

Ligesom Sparekassernes Bestyrere ere undergivne Ansvar til Straf og Erstatning efter Lovgivningens almindelige Regler for Tab, som de paaføre Kassen eller Indstyderne med Forsæt eller ved pligtstridig Forsømmelse, saaledes ville de navnlig i Tilfælde af Sparekassens Fallit være undergivne Ansvar efter Straffelovens § 262, forsaavidt Uordener af den der nævnte Art med Hensyn til Bogføring og Regnskabsaflæggelse kunne tilregnes dem alle eller enkelte af dem. Undladelse af den i § 8 forefrevne Indberetning straffes med Bøder.

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1881.

C. Liebe.

Kaben.